

[Miljøministeren]

brede løsninger her i Folketinget, for det tror jeg vil tjene miljøet bedst.

Til hr. Ahlmann-Ohlsen skal jeg sige tak for den gennemgang af vandmiljøplanforløbet, som hr. Ahlmann-Ohlsen var inde på. Jeg er helt enig med hr. Ahlmann-Ohlsen i, at det faktisk ikke var noget tilfældigt resultat. Det var et resultat af usædvanlig grundige drøftelser. Det kan vi, der sad i udvalget, godt skrive under på. Jeg synes også, det er rigtigt, som hr. Ahlmann-Ohlsen understregede, at medierne jo desværre har haft nok af muligheder for at tage forfærdelige billeder, og derfor er der sådan set ikke noget at sige til, at de har gjort det.

Jeg synes også, vi skal være tilfredse med, at medierne er gået ind i denne debat. Jeg prøvede faktisk, da jeg var meget ungt folketingsmedlem – og det ligger jo unægtelig mange år tilbage – at interessere både politikere og andre for spørgsmålet om miljø, men med ringe succes, fordi der ikke var disse ydre tegn, som vi har fået på senere tidspunkter. Jeg kan tydeligt huske, at jeg forsøgte at rejse diskussionen om bogen »Grænser For Vækst«, og at forskellige politikere – herunder også fra det største parti her i landet – mente, at det var ren galimatias at tage fat på sådan en diskussion. Man kan unægtelig sige, at udviklingen viste, at det ikke var nogen helt klog udtalelse.

Jeg synes også, at det er rigtigt allerede nu at sige – som hr. Ahlmann-Ohlsen gør – at vi må formode, at der kommer et iltsvind i august. Vi må formode, at den udvikling, vi har set her, vil gentage sig i august, og det kan vi lige så godt konstatere nu. Når den kommer, kan vi derfor ikke sige, den kommer bag på os, men vi må på den anden side også sige, at det kan vi altså for nærværende ikke gøre noget ved andet end det, vi har gjort ved at sætte vandmiljøplanen i gang.

Og så er jeg enig med hr. Ahlmann-Ohlsen i, at grundprincippet må være, at forureneren betaler, og at det i øvrigt vil være ønskeligt, hvis vi kan få en konsensusdebat om miljøpolitikken snarere end en konfrontationsdebat.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at jeg er grundlæggende enig i det syn, at vi ikke kan – sagt med mine ord – deponere og fortynde os ud af miljøproblemerne. Det går ganske enkelt ikke længere, og derfor er det nødvendigt med store omstillinger, hvis vi skal klare vores miljøproblemer.

De store omstillinger kan ikke ske på kort sigt, men de kan til gengæld ske på længere sigt. Derfor er det også vigtigt, at vi nu sætter et arbejde i gang, sådan at vi kan finde frem til, hvordan det overhovedet er muligt praktisk at få de omstillinger i gang. De vanskeliggøres naturligvis ved, at vi har sektorbetragtninger her i landet. Hvis Miljøministeriet skal gå ind i dette her, så ved vi også, at det vil kræve ganske omfangsrige dialoger med de øvrige ministerier at få en tankegang om omstilling accepteret. Vi vil gøre forsøg på i praksis at få denne her omstilling i gang på det længere sigt, men jeg vil da med det samme sige, at det ikke er nogen nem opgave. Det er i det hele taget ikke nogen nem opgave at løse vores miljøproblemer, fordi det jo i virkeligheden kræver involvering af 5 milliarder mennesker her på kloden, og det viser jo, hvor stort et problem vi har.

Jeg er enig i, at der ikke i EF-regi i forbindelse med det direktiv, vi har på tapetet i øjeblikket om de store fyringsanlæg, er tale om elbesparelser, og jeg synes da, det er konstruktivt, hvis man kan gå ind i en diskussion om det. Jeg kan ikke tage ansvaret for, at det ikke allerede er sket, jeg ved heller ikke, hvor aktivt vi i Folketinget i og for sig tidligere har medvirket til den tankegang, men jeg synes, vi skal prøve at dyrke den og så se, hvad vi kan gøre ved det.

Jeg har for så vidt svaret på spørgsmålet om trafikken. Jeg vil da gerne appellere både til Socialdemokratiet og SF på det her område om at prøve på at finde løsninger, så vi kan komme igennem med USA-normerne. Men jeg vil også på forhånd sige, at det er jo noget, vi skal prøve at nå frem til i enighed, og det vil altså sige, at vi i enighed også må se at nå frem til, hvordan vi kan tilrettelægge afgiftspolitikken på det her område. Da lovforslaget sidste gang var til behandling, var der jo altså nogle vanskeligheder, fordi der var tale om større eller mindre blokeringer, men jeg vil prøve på at se, om vi kan finde frem til nogle fælles løsninger på området, sådan at vi kan få gang i den udvikling.

Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt kaste mig ind i en diskussion om Storebælt, men blot sige, at vi naturligvis vil tage det arbejde i forbindelse med Storebælt, som vi skal, dvs. at vurdere det miljøpolitiske. Vi går meget konkret ind i det helt fra begyndelsen, sådan at vi er sikre på, at vi kan fremlægge nogle miljøpolitiske synspunkter, der er holdbare.